

Κύριε Πρόξενε, φορείς της παροικίας, Αγρουπήστε.

Επικρατεί η γνώμη σε όλο τον κόσμο ότι όταν έχεις χρήματα κάνεις ότι θέλεις. Τα πάντα. Λύνεις και δένεις. Πουλιάς και αγοράζεις ότι θέλεις. Ανοίγουν όλες οι πόρτες. Με τα λεπτά σου κάνεις και την κυρά σου. Εγώ όμως δεν έχω αυτή την ψευδαίσθηση ή τουλάχιστον είχα αλλά δεν έχω τώρα. Φίλοι και γνωστοί μου έδωσαν χρήματα και πήγα στην κυρά μου να την ζαχαρώσω αλλά αυτή δεν θέλησε ούτε τα λεπτά μου, ούτε και μένα τον όμορφο άνδρα. Γιατί λέει αν το μάθουν μερικοί γείτονές μας θα μας πεισώσουν. Θα γίνουν upset (=απσέτ).

Στην προκειμένη περίπτωση κύριε Πρόξενε η κυρά μου είναι η εφημερίδα MacArthur Chronicle που διανέμεται δωρεάν και επί πληρωμή και κυκλοφορεί σε 120 χιλιάδες φύλλα την εβδομάδα. Κυκλοφορεί σε 50 προάστεια, όπου τα μεγαλύτερα είναι το Campbelltown, το Ingleburn, το Camden, Nareela, Picton, Minto και τα υπόλοιπα είναι πιο μικρά.

Ανήκει στην εταιρεία Cumberland News Paper Group, a division of Nationwide News Pty Ltd.

Κύριε Πρόξενε και αγαπητοί φορείς της παροικίας.

Η ιστορία μου είναι η εξής. Στις 17 Απριλίου 2009 η εφημερίδα "Ο Κόσμος" του Σύνδνεϋ δημοσίευσε μια ολόκληρη σελίδα - άρθρο του καταξιωμένου καθηγητή Στέφεν Μίλλερ από την Αμερική που ξεσκεπάζει τους πλαστογράφους και λασπολόγους, γράφοντας όλη την αλήθεια και την ιστορία για το πως πρέπει να λέγονται τα Σκόπια. Με πολύ βαθεία και τεκμηριωμένα ιστορικά ντοκουμέντα τους λέει ότι πρέπει να λέγονται "Παίονες" (Παιονία) και όχι Μακεδόνες όπως αυτοί αυτοαποκαλούνται. Την ίδια μέρα ο κύριος Χατζηβασιλής έγραφε καλώντας την παροικία να πάρει στα σοβαρά το άρθρο του καθηγητή Μίλλερ και να αναλάβουν Σύλλογοι ή Οργανισμοί για να βάλουν το άρθρο στις δύο μεγάλες εφημερίδες του Σύνδνεϋ, Telegraph και Sun. Για να μάθει όλος ο κόσμος του Σύνδνεϋ την αλήθεια για το περιβόητο όνομα των Σκοπίων.

Ο κύριος Χατζηβασιλής είναι ο πρόδρομος της παροικίας που εδώ και

χρόνια φωνάζει, καυτηριάζει, κρούει το κουδούνι του προέδρου της κρύας βρύσης για να ξυπνήσει η παροικία και να αναλάβει τις ευθύνες της.

Ευθύνες πολλές. Στα παροικιακά. Όλα τα σωματεία και Οργανώσεις βρίσκονται σε χειμερία νάρκη. Χωρίς έργα, χωρίς όραμα, χωρίς ένα πολιτι-

δα από το γραφείο της για να δω πως ακριβώς θα έμπαινε και για να μην γίνει κανένα λάθος. Μάλιστα η ίδια έψαξε στο ίντερνετ και έκανε τις φωτογραφίες έγχρωμες. Πήγα, το κοίταξα, ήταν όλα εντάξει, όπως το ήθελα. Την ευχαρίστησα και πάλι και αυτή μου είπε την άλλη Τρίτη θα ήταν στην εφη-

κούς πελάτες μας upset. Του είπα ότι μόλις έκανε upset 150 χιλιάδες Έλληνες. Απάντηση: Γιατί εσύ θέλεις να το βάλεις τόσο πολύ; Του απαντώ: για να δουν οι αναγνώστες σας την αλήθεια.

Κύριε Πρόξενε. Ο Ιωάννης, ο πρόδρομος έλεγε: Ήγκικε η ώρα. Ο Ρήγας Φεραίος "λεντεριά τώα". Ο Παύλος Μελάς έχασε τη ζωή του για την πατρίδα και την Μακεδονία. Ο Στέφεν Μίλλερ ξεσκεπάζει τους παραχαράκτες και λασπολόγους. Ο Μακρυγιάννης έλεγε να λέμε εμείς και όχι ε-

γώ. Ο κύριος Χατζηβασιλής κραάζει: όλοι μαζί ενωμένοι μπορούμε να κάνουμε πολλά. Ενός κακού μύρια έπονται.

Αυτό που έκανα εγώ ήταν ένας μικρός αγώνας, μια μάχη που την έχασα. Ας μην χάσουμε τον πόλεμο. Τώρα τον λόγο τον έχετε εσείς κύριε Πρόξενε. Εσείς και οι φορείς της παροικίας. Εσείς με την θέση που κατέχετε μπορείτε να κάνετε πολλά, να κάνετε επανάσταση. ΟΧΙ με όπλα ή πέτρες αλλά με την γλώσσα. Με την πειθώ. Με διπλωματία και τόλη. Τολμήστε τώρα κύριε Πρόξενε. Τώρα. Όχι αύριο. Όλα τα τηλέφωνα για πληροφορίες σχετικά για την εφημερίδα Chronicle να τα ζητήσετε από τον ΚΟΣΜΟ. Ευχαριστώ θερμά όλους τους φίλους και γνωστούς που με βοήθησαν να συγκεντρώσω τα χρήματα που χρειαζόμουν. Θα τα επιστρέψω σύντομα.

Κλείνω με ένα στίχο μόνο από τον κάθενα από τους μεγάλους ποιητές.

Ελύτης: Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου. Ρίτσος: Τούτες οι πέτρες είναι σκληρές σαν τη σιωπή. Σεφέρης: Όπου και να ταξιδέψω η Ελλάδα με πληγώνει.

Με εκτίμηση
Λάμπρος Παπαδόπουλος

Ανοιχτή επιστολή στον κ. Πρόξενο και φορείς της ελληνικής παροικίας

στικό κέντρο, μια βιβλιοθήκη, χωρίς ένα καλό ελληνικό σπίτι αλλά με λεπτά στην τράπεζα για να παίρνουμε τόκους.

Στα εθνικά θέματα. Στα εθνικά μας θέματα ο κύριος Χατζηβασιλής μιλάει για Κυπριακό, για Αλβανικό, Τουρκικό και Σκοπιανό αλλά δεν τον ακούει κανείς. Μόνο ρωτάνε τον ίδιο να τους πει ποιός είναι ο πρόεδρος της άνω κρύας βρύσης.

Γι' αυτούς που δεν ξέρουν ποιός είναι ο πρόεδρος να τους πω εγώ. Πρόεδρος είμαι εγώ, εσείς, όλη η παροικία. Από τα πύρινα άρθρα του κυρίου Χατζηβασιλής πήρα την ιδέα και τη δύναμη και είπα: Αφού δεν μπορούμε να το βάλουμε στις μεγάλες εφημερίδες διότι στοιχίζει πολλά χρήματα και διότι η παροικία αδιαφορεί, πήρα την απόφαση να ρωτήσω στην τοπική εφημερίδα της γειτονιάς μου μπας και μπορέσω να δημοσιεύσω το άρθρο.

Βρήκα μια κοπέλα που ήταν ειδική για το θέμα αυτό και μου είπε ότι θα μου το βάλει ευχαρίστως στην εφημερίδα. Θα στοιχίσει \$1.600 δολάρια και αν ανοίξω λογαριασμό μαζί τους θα τα πλήρωνα μετά από ένα μήνα. Αυτό και έκανα.

Την ευχαρίστησα θερμά και αυτή μου είπε να περάσω την άλλη εβδομά-

μερίδα.

Από τότε αρχίζει το μυστήριο. Πέρασαν 3 μήνες και ακόμη δεν μπήκε και ούτε πρόκειται να μπει ποτέ διότι όπως μου είπαν από τα κεντρικά γραφεία του Παραμμάτα θα κάνανε μερικούς πελάτες upset. Η κοπέλα έφυγε από την εφημερίδα και στη θέση της ήρθε άλλη από το Λίβερπουλ από άλλη εταιρεία.

Πήγα, την είδα και μου είπε ότι ξέρει την υπόθεση και να μην στεναχωριέμαι γιατί το άρθρο θα μπει στην εφημερίδα.

Μετά από δύο εβδομάδες έφυγε και αυτή η κοπέλα και το μυστήριο γίνεται μεγαλύτερο. Πήρα δύο φίλους μου και πήγαμε στην εφημερίδα να μας εξηγήσουν γιατί δεν μας το έβαλαν ακόμα. Η απάντηση ήταν ότι από το Campbelltown δεν μπορούν να κάνουν τίποτα γιατί όλο το κείμενο βρίσκεται στα κεντρικά γραφεία του Παραμμάτα και στο Υπουργείο Εξωτερικών.

Ζητήσαμε να μιλήσουμε με τον υπεύθυνο από το Παραμμάτα και μας έδωσαν δύο ονόματα. Για τρεις ημέρες δεν έβγαине κανένας να μας μιλήσει. Την τέταρτη μέρα μίλησα εγώ πρώτα και μετά ένας άλλος.

Η απάντηση ήταν και στους δυό μας η ίδια. Δεν θέλουμε να κάνουμε μερι-

Δεν ξεχνώ

Δεν ξεχνώ του Ιούλη το μακελειό
δεν ξεχνώ αυτούς που σε πρόδωσαν
κι έφεραν τον εχθρό.
Δεν ξεχνώ τη πίκρα, το ξεριζωμό.

Δεν ξεχνώ αυτούς που τόλμησαν
και σου λάβωσαν τη καρδιά.
Δεν ξεχνώ αυτούς που χάθηκαν
κι ακόμα δεν φάνηκαν, τί συμφορά!

Δεν ξεχνώ τους σκοτωμένους
τη πικρή τη προσφυγιά.
Δεν ξεχνώ και τα χωριά μας
που στενάζουν στη σκλαβιά.

Διατελώ
Φανή Μιχαηλίδου, Kingsford